

عنوان مقاله:

نقدی بر محکومیت امدادگران به مسئولیت مدنی (حکومت قاعده احسان بر اتلاف)

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 19، شماره 12 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سیدحسین وحدتی شبیری - دکترای حقوق خصوصی، رئیس دانشگاه علوم اسلامی رضوی و هیئت علمی دانشگاه قم

حسین عبدالحمید - حقوق خصوصی، دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

نجات جان مصدومان در حوادث مصداق بارز احسان است، اما اتلاف در ایراد زیان مقتضی ضمان است؛ بنابراین، برخی مصادیق این دو قاعده در مسئولیت امدادگران به ظاهر متعارض یا متزاحم‌اند. در رفع این تهافت ممکن است چنین به نظر برسد که رابطه عموم و خصوص من وجه دو قاعده تساقط هر دو در وجه مشترک و رجوع به ادله عام و مطلق لزوم جبران و ضمان می‌گردد. با این وصف، این نگرش قابل نقد است، بنابراین قاعده احسان به خصوص در موارد ضرورت امداد می‌تواند حاکی از محکومیت آن بر قواعد دال بر ضمان باشد و بدین ترتیب، رفع خلأهای قانونی برای تضمین معافیت امدادگران از مسئولیت در موارد احسان ایشان در موارد منتهی به اتلاف انفس یا اموال امدادجویان ضروری است. دیدگاه برخی از نظام‌های حقوقی دیگر هم‌چون انگلستان بیان‌گر نوعی ضرورت اجتماعی در جهان امروز برای تأمین معافیت از مسئولیت امدادگران در چنین مواردی است و در نتیجه، آموزه مناسب به منظور وضع قوانین لازم در این حوزه نیز برای رفع ابهام یا خلأهای موجود در قالب حکم اولیه متأثر از قاعده احسان یا ثانویه متأثر از ضرورت اجتماعی امروز پیش‌نهاد شود.

کلمات کلیدی:

مسئولیت امدادگران، قاعده احسان، قاعده اتلاف، محکومیت امدادگران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125877>

